

РЕШЕНИЕ

№ 26926

гр. София, 03.07.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 39 състав, в
публично заседание на 10.06.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Миглена Николова

при участието на секретаря Александра Вълкова, като разгледа дело номер **11679** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба вх.№ РСЦ25-ТД26-1439/19.08.25г на „СИТИ КОРПОРЕЙШЪН“ ООД-С. с представляващ В.Р. и с проц.представител адв. Н.К. против Заповед № РСЦ25-РД09-105/23.06.25г на Кмета на район „С.“-СО.

В жалбата се сочи, че Заповедта е нищожна, тъй като органът няма правомощия по чл.6 ал.1 от НРУИТДТСО и чл. 46 от ЗМСМА, на което правно основание е издадена Заповедта. Същата освен това е проц. и мат.незаконосъобразна, немотивирана и противоречи на основни принципи на адм.право, като алтернативно се моли за отмяната ѝ като незаконосъобразна, претендират се разности. Твърди се, че органът не може да налага ПАМ и санкции/затова Заповедта е нищожна-поради липсата на компетентност у органа/, като относно работното време на обекта има вече влезли в сила съд.решения и Заповедта им противоречи/затова е нищожна на осн. чл. 177 ал.1 от АПК/. Органът поставя несъществуващи нормативно изисквания за работното време/за ново съгласие на 50% +1 от собствениците в етажната собственост, при наличие на дадено такова съгласие през 2018г при първоначалното заявление/, извън тези по чл. 4а ал.3 от Наредбата. Жалбоподателят не е бил надлежно уведомен за началото на адм.производство/чл.26 от АПК/, като са нарушени от органа и чл. 34-36 от АПК. Органът се позовава на 2 бр. НП/за да обоснове системност/, но те са отменени по съд.ред, респ. органът се позовава на несъществуващи факти.Не са събрани актуални данни за нивата на шума, както предвижда Наредбата/чрез протокол на РЗИ или лицензирана лаборатория/. Правните изводи не се подкрепят от годните доказателства от преписката, като остава недоказана констатацията за нарушаване на

обществения ред и превишаване на допустимите нива на шум. Органът се позовава на документи от други адм. производства – проведени назад във времето, които са неотнормирани и неактуални/нарушен принципа по чл.7 от АПК-обективност и пълнота на установените факти/. Игнориран е факта, че дружеството им валидно вписано работно време още от 2018г, което е потвърдено със съд. решения. Нарушен е принципа за съразмерност по чл.6 от АПК, като непропорционално се налагат пълни забрани за търговска дейност след 22 часа. Ако има констатирани нарушения, следва да се приложи ЗАНН. В уточняваща жалба се сочи, че Заповедта е връчена лично на управителя на ЮЛ- на 05.08.25г, като връчване на 27.06.25г е нередовно. В съд. заседание адв. К. поддържа жалбата и представя списък на разноските.

Ответникът Кмет на район „С.“-СО не се явява или представлява в съд. заседание. В писмено становище на юрк.С. жалбата се оспорва като неоснователна и се моли за оставянето ѝ без уважение. Соци се, че със Заповедта са наложени няколко ПАМ на търговеца, в изпълнение правомощията на органа по чл.44 ал.1 т.1 и т.4 от ЗМСМА, ЗЗШОС, ЗЗ и НРУИТДТСО. В нарочно заявление/л.130/, ответникът потвърждава, че Заповедта е връчена лично на управителя на ЮЛ на 05.08.25г.

Съдът намира жалбата за допустима, като депозирана в срока и съгласно изискванията на АПК, пред надлежния съд, срещу инд. адм. акт по см. на чл.21 от АПК, от лице с активна проц. легитимация, поради което следва да се разгледа по същество. Заповедта е редовно връчена на 05.08.25г на ръка на управителя, като жалбата до Съда е от 19.08.25г. Връчването с обратна разписка на 27.06.25г- на предходния адрес на управление по ТР/действал до 06.08.19г-л.96/, е нередовно.

Съдът установи следните относими факти:

С обж. Заповед, на осн. чл.6 ал.1 от НРУИТДТСО и чл. 46 от ЗМСМА, за защита на обществен интерес и гарантиране правата на гражданите по осигуряване на спокойна жизнена среда/, е наредено:

1/ да се издадат задължителни писмени указания до търговеца/собственик на обект на [улица], [населено място]/, във връзка със заявление за работно време, вписано с № 10025/31.01.23г:

а/ стриктно да спазва допустимите нива на шум след 22ч, като организира дейността си така, че да контролира силата на музиката, да ограничава говор с повишен тон и други шумни дейности, да регулира работата на уреди, климатични и вентилационни системи;

б/ напълно да преустанови всички шумни дейности след 22ч, като след този час се забранява всякаква дейност в и около обекта, която генерира шум/музика, озвучаване, организирани събития, викове, говор с повишен тон и др/;

в/ да не допуска клиенти на откритите площи след 22ч и да преустанови обслужването им там, за да се предотвратят струпвания и шум;

г/ да въведе и изпълнява ефективни вътрешно-организационни правила и технически решения, вкл. да монтира звукоизолация, да ограничи и преустанови възпроизвеждане на музика след 22ч, да инструктира персонала за правилата на работа, да контролира входа и да не допуска клиенти

след 22ч.

2/ работното време на обекта няма да се удължава- до представяне на надлежно съгласие съгл. Наредбата /50%+1 от собствениците в етажната собственост, вкл. непосредствените съседи/.

3/ Заповедта представлява налагане на санкция по чл.6 от Наредбата- предвид доказано отсъствие на съгласие на съседите.

Заповедта е издадена на 23.06.25г на основание:

1/ постъпили жалби от живущи на съседни адреси/от 13.05.24г, 07.10.24г, 14.10.24г, 31.10.24г и 21.11.24г, 14.04.25г/;

2/ очевидна липса на съгласие от непосредствените съседи и при отстояние до 30м от жилищни имоти;

3/ съставени 3 бр. КП от проверки от районната администрация /от 14.06.24г, от 14.11.24г и от 13.03.25г/;

4/ докладни записки от органи на СДВР /от 01.06.18г, 02.05.18г, 29.05.18г, 18.06.18г/в която е отразено, че са били съставени акт от ТД на НАП, КП от Столичен Инспекторат, Протокол за предупреждение за нарушаване на нощната тишина по чл.65 от ЗМВР от 01 РУОСДВР/, 12.03.18г, 09.03.18г/;

5/ издадени 2 бр. НП - НП № СОА23-РД11-356/05.04.23г/окончателно отменено на 14.08.24г, бел. на Съда/ и НП № СОА23-РД11-332/31.03.23г/окончателно отменено на 16.03.24г, бел. на Съда/.

Видно от Договор за наем от 18.09.17г, жалбоподателят е наел за 10 години/т.е. до 18.09.27г, бел. на Съда/- бирария от 204кв.м, находяща се в сутерен и партер на двуетажна сграда №1 “за обществено хранене“ на адрес [улица], като на нивото сутерен няма съседи, а на нивото партер има 1 съсед /едновременно разположен до него и над него/.

Бирарията е регистрирана като търг.обект за обществено хранене с Удостоверение № 36803/25.02.16г на ОДБХ-С.-град, последвано от Удостоверение № 36803/02.10.17г. за промени по заявление от 25.09.17г /видно от приложеното д.№ 10483/18г/. Следват Удостоверение № 49313/03.12.18г, последвано от Удостоверение № 49313/28.11.19г- за промени съгл. Заявление от 22.11.19г. С Удостоверение №15036/29.03.18г, валидно до 28.03.23г, бирарията е категоризирана като обект с 1 звезда /с 50места на закрито, без места на открито/.

Видно от Заявление за работно време, вписано под № 10025/13.09.18г, бирарията не се намира в жилищна сграда, като съгласуваното до 12.12.18г работно й време е 10.00-04.00часа всеки ден, а времето за зареждане е 08.00-09.00часа всеки ден. С Решение № 547/29.01.19г на АССГ/влязло в сила на 12.12.19г като потвърдено от ВАС/, вписването на работното време е отменено в частта „до 12.12.18г“. Съдът приема, че вписаното работно време не може да има посочен от администрацията краен срок, а е безсрочно/докато не се поиска промяна от самия заявител/.

Видно от Заявление за работно време, вписано под № 10025/16.06.21г, бирарията не се намира в жилищна сграда, като съгласуваното до 30.12.21г работното й време е 10.00-02.00часа всеки ден,

а времето за зареждане е 08.00-09.00 часа всеки ден.

Съдът намира от правна страна следното:

1/ Видно от изложеното в самата Заповед, както и от представени по делото писма на органа - до други органи, отправени след издаването ѝ /за съдействие за изпълнение на разпореденото със Заповедта и предприемане на други действия/:

- органът счита, че е издал Заповед за налагане на ПАМ;
- преди издаването ѝ не е извършвана проверка на обекта/няма съставен нарочен КП, чийто констатации да са фактическо основание за издаване на ЗПАМ/;
- най-актуални към датата на издаване на Заповедта се явяват описаните в нея - жалба от 14.04.25г/отговорено ѝ е с писмо на ответника от 14.05.25г-л.47/, КП от 13.03.25г, съставен от служители на района /указано е на управителят в 1месечен срок да представи сертификат за контрол на шума и становище по чл.16б от ЗШ за 2025г/, докладна записка от органи на СДВР 18.06.18г, като двете НП вече са били отменени.

2/ Последното Заявление за работно време/вписано на 16.06.21г/, предвижда съгласувано до 30.12.21г работно време 10.00-02.00 часа всеки ден. Това вписване на краен срок от администрацията не е съобразено с мотивите на ВАС от 12.12.19г/че работното време не се вписва с краен срок/. Следователно, след 16.06.21г и към момента/при наличните по делото данни/ – вписаното работно време е до 02.00 часа всеки ден.

3/ Според записаното в нея, Заповедта едновременно налага няколко ПАМ/без посочен краен срок за изпълнението им/, представлява санкция по чл.6 от Наредбата/така е посочено в края ѝ/, представлява произнасяне по Заявление за работно време, вписано под № 10025/31.01.23г/непредставено с преписката/.

4/ Преди да се произнесе по твърдението на жалбоподателя за незаконосъобразност на Заповедта, Съдът първо следва да се произнесе по твърдението му за нейната нищожност. Съдът намира Заповедта за нищожна- поради липсата на компетентност у издателя да налага ПАМ съгл. посочените две правни основания. Съдът намира, че със Заповедта само и единствено се налагат ПАМ, като не се налага санкция и няма произнасяне по Заявление за работно време/както е посочил органа/. Съображенията на Съда са следните:

а/ Заповедта е издадена с посочено правно основание- чл. 6 ал.1 от НРУИТДТСО и чл.46 от ЗМСМА. Видно от целия чл.46 от ЗМСМА, единствено ал.1 т.8 би могла да има относимост към Заповедта /районният кмет осигурява спазването на обществения ред/. Видно от чл.6 ал.1 от НРУИТДТСО - При необходимост, кметът на района дава задължителни писмени указания, свързани с прилагане на императивни нормативни разпоредби за осигуряване спокойствието на гражданите и обществения ред.

Следователно, ответникът има правомощия по подзаконов норм.акт - при необходимост да дава задължителни писмени указания, свързани с прилагане на императивни норми за осигуряване на обществения ред.

б/ Съгл. чл. 22 от ЗАНН - За предотвратяване и преустановяване на административните

нарушения, както и за предотвратяване и отстраняване на вредните последици от тях могат да се прилагат принудителни административни мерки. Съгл. чл. 23 от ЗАНН - Случаите, когато могат да се прилагат принудителни административни мерки, техният вид, органите, които ги прилагат, и начинът за тяхното приложение, както и редът за тяхното обжалване се уреждат в съответния закон или указ.

В случая, със Заповедта са наложени няколко ПАМ- всички за преустановяване и предотвратяване на адм.нарушение. Не е посочено обаче в Заповедта- какво е това нарушение, което се преустановява и предотвратява /по коя императивна норма е/, нито са дадени указания, свързани с прилагане на императивни норми по осигуряване на обществен ред /не е посочено кои норми следва да се спазят/.

Освен това, правомощието по чл.6 ал.1 от Наредбата не е предвидено в закон/а в подзаконов акт/- както изисква чл.23 от ЗАНН, т.е. чл.6 ал.1 от Наредбата не дава правомощия на ответника да издава ПАМ.Такова правомощие не му дава и чл.46 от ЗМСМА/доколкото ал.1 т.8 предл.1 не отговаря на изискванията на чл.23 от ЗАНН/.

в/ Както става видно от текста на нормата, чл.6 от Наредбата не регламентира налагане на санкции. Затова Съдът приема/въпреки посоченото в Заповедта/, че с нея единствено се налагат няколко ПАМ/без законово предвидена компетентност на органа/.

г/ Видно от диспозитива на Заповедта, касаещ Заявление за удължаване на работното време - органът също налага ПАМ с даден срок /работното време няма да се удължава- до представяне на указан документ/, а не се произнася с инд.адм. акт по самото Заявление/не постановява отказ или положителен адм.акт, а налага ПАМ с даден срок- до изпълнение на указанието/.

Заповедта е нищожна-органът няма законови правомощия да налага ПАМ/поне по цитираните в Заповедта 2 правни основания/, а с нея се налагат само ПАМ/не се налага санкция и няма произнасяне по Заявление от 2023г за издаване на инд.адм.акт/.

Ако не беше нищожна/по-тежкия порок/, Заповедта би била незаконосъобразна/процесуално и материално/. Излишно е да се развива подробно тази теза на Съда, предвид установената нищожност на ЗПАМ.

При този изход на спора, на жалбоподателя следва да се присъдят разноски по чл.143 от АПК- 25.56евро платена д.такса и 306.78евро договорен, внесен и неоспорен адв.хonorар, общо 332.34евро разноски.

Водим от горното и на осн. чл. 172 ал.2 от АПК, Съдът

РЕШИ:

ОБЯВЯВА ЗА НИЩОЖНА Заповед № РСЦ25-РД09-105/23.06.25г на Кмета на район „С.“-СО, по жалба вх.№ РСЦ25-ТД26-1439/19.08.25г на „СИТИ КОРПОРЕЙШЪН“ ООД-С. с представляващ В.Р..

ОСЪЖДА Столична Община да заплати на „СИТИ КОРПОРЕЙШЪН“ ООД-С. с представляващ В.Р. сумата от 332.34евро разноски по делото.

РЕШЕНИЕТО подлежи на оспорване с касационна жалба пред ВАС в 14дневен срок от

съобщението.

съдия: